

Sygn. akt III KZ 71/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

w sprawie **A. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 listopada 2015 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu
Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 14 września 2015 r.,

o odmowie przyjęcia kasacji,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 10 czerwca 2015 r. do Sądu Apelacyjnego w Gdańsku wpłynęło pismo A. P. będące jego osobistą kasacją złożoną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22 kwietnia 2014 r., sygn. akt II AKa 119/09, utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 26 stycznia 2015 r., sygn. akt IV K 140/14.

Zarządzeniem z dnia 24 czerwca 2015 r. Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Gdańsku wyznaczył A. P. obrońcę z urzędu w celu zbadania podstaw kasacji i ewentualnego sporządzenia i podpisania kasacji lub złożenia oświadczenia przewidzianego w art. 84 § 3 k.p.k.

Opinią z dnia 8 lipca 2015 r., adw. J. A., zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k., poinformowała Sąd o niestwierdzeniu podstaw do wniesienia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22 kwietnia 2014 r., sygn. akt II AKa 119/09,

utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 26 stycznia 2015 r., sygn. akt IV K 140/14.

Następnie zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 15 lipca 2015 r., wezwano skazanego do uzupełnienia braku formalnego jego kasacji poprzez sporządzenie i podpisanie jej przez adwokata lub radcę prawnego ustanowionego z wyboru.

Skazany tego braku nie usunął i kasacji sporządzonej oraz podpisanej przez adwokata lub radcę prawnego nie złożył.

W związku z tym Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Gdańsku zarządzeniem z dnia 14 września 2015 r. na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji własnej skazanego.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł A. P. stwierdzając, że jest ono błędne, a wydany wyrok łączny niesłuszny, gdyż połączono nim karę orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie o sygn. akt II K 280/09, która nie podlegała łączeniu z uwagi na to, że nie była podstawą ekstradycji. Zarzucił ponadto, iż w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego nie brał udziału obrońca skazanego oraz, że Sąd nie dysponował aktualną opinią o skazanym z Aresztu Śledczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że w myśl art. 526 § 2 k.p.k. kasacja strony dla swojej prawnej skuteczności musi być sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym.

Ustanowiona w sprawie obrońca z urzędu – adw. J. A., nie znalazła podstaw do wniesienia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22 kwietnia 2014 r., sygn. akt II AKa 119/09, utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 26 stycznia 2015 r., sygn. akt IV K 140/14 (pisemna opinia k. 35-36).

W tym stanie rzeczy, zgodnie z art. 120 k.p.k., zasadnie wezwano skazanego A.P. do usunięcia w terminie 30 dni braku formalnego jego osobistej kasacji poprzez sporządzenie i podpisanie jej przez adwokata lub radcę prawnego ustanowionego z wyboru, pod rygorem uznania pisma za bezskuteczne.

Skazany tego braku formalnego w określonym terminie nie uzupełnił (k. 72).

W tej sytuacji zaskarżonym zarządzeniem prawidłowo odmówiono przyjęcia jego osobistej kasacji.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.